

NURINPERINPEILI

Etsivätoimisto NPS
ratkaisee 5

Sari Ahonen

Nurinperinpeili

Sari Ahonen

Nurinperinpeili

Etsivätoimisto NPS ratkaisee 5

© 2025 Sari Ahonen

Kannen suunnittelu: Sari Ahonen

Sisuksen taitto: Sari Ahonen

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-9482-1

1. Uni

Kesä! Ilma tuoksui aamulta, taivas oli häikäisevän sininen, linnut lauloivat ja kaduilla parveili ihmisiä. Puikkelehdin aikuisten seassa, yritin olla kadottamatta äitiä. ”Tule nyt jo”, hoputin pikkuveljeäni Niklasta, joka raahautui innottomasti perässä pitäen kiinni kädestäni tahmaisilla sormillaan. ”Meidän pitää ehtiä”, muistutin.

Ja sillä hetkellä huomasin sen.

Kauppa oli väriltään mintunvihreä ja sen näyteikkunassa istui vanhanaikaiseen pitsimekkoon pukeutunut nainen juomassa jotain, mikä hienosta kupista päätellen saattoi olla vaikka teetä. Näyteikkuna pursusi toinen toistaan lumoavampia esineitä enkä saanut katsetta irti niistä ennen kuin ikkunassa istuva nainen viittasi minua menemään sisään. Avasin kaupan oven, jonka yläkarmista kuului tiu’un helähdys.

”Mikä paikka tää oikein on”, Niklas ihmetteli enkä osannut vastata. Tavaroita oli pinottu lattiasta silmäkantamattomiin ulottuvaan kattoon asti. Myyjä tervehti meitä jossakin päin kauppaa, mutta emme ymmärtäneet missä. Laatikkotornien ja tavararöykkiöiden väliin jäi kapeita käytäviä, ja lähdimme kulkemaan niistä yhtä, vaikkemme tienneet, minne se meidät veisi. Kuulimme myyjän juttelevan jonkun naisen kanssa, mutta äänet tulivat kaukaa ja ne tuntuivat vaihtavan paikkaa koko ajan.

Kiemurtelimme käytäviä, kunnes törmäsimme suurimpaan nukkekotiin, mitä olimme koskaan nähneet. Siinä oli kolme kerrosta ja sen huoneisiin mahtui kiipeämään sisään. Ulkopuolella, nukkekodin sivuseinässä oli kahva. Vaistomaisesti tiesin, että kahvaa kääntämällä nukkekodin ikkunoista avautuvia maisemia pystyisi vaihtamaan. Kiipesin nukkekotiin sisään ja pyysin Niklasta kääntämään kahvasta. Silloin havaitsin, että poika olikin luokkakaverini Paavo.

Paavo kiskoi kahvaa kaikin voimin, ja ikkunasta näkynyt kaupan seinä vaihtui kimaltavaksi talvimaisemaksi. Hyinen pakkasilma puhalsi ikkunasta sisään. Toisella pyöräytyksellä näimme rannan: oli kesä, aurinko paistoi ja meri tuoksui. Pyysin Paavoja pysäyttämään hetkeksi. Nojasin kohti ikkunaa ja haistelin. Tuulenpuuska heilutti hiuksiani ja vettä roiskui kasvoille

aallon murtuessa läheiseen kiveen. Kun lipaisin pisaraa kielellä, vesi maistui suolaiselta. Pääskysiä kirmasi ilmassa, äkkiä yksi niistä lensi nukkekodin ikkunasta sisään, törmäsi seinään ja putosi pökertyneenä viereeni lattialle. Tuijotimme Paavon kanssa lintua suut auki.

Lintu virkosi. Se pyrähti pois nukkekodista kauppaan, jonnekin korkealle kattoon lennellen siellä livertäen. Pyysin Paavoä kääntämään taas. Ikkunamaisema vaihtui toiseen kesäiseen näkymään. Se toi mieleen perheen Espanjan reissun: sieviä valkoisia taloja aukiolla, aurinko juuri laskemassa, ravintolan terassi täynnä ihmisiä, tarjoilija kantoi pitsaa pöytään.

Paavo kiipesi nukkekotiin. "Mahtava tuoksu", hän tuumi. Ennen kuin ehdin estää, Paavo oli jo kiivennyt ikkunasta aukiolle ja juoksi kohti lähintä pitseriaa.

2. Aamu

Ninni havahtui tunteeseen, että jotain merkillistä tapahtui. Toisella puolella huonetta Sohvi seisoj päällään sängyllä jalat kippurassa, kuin lootusasennossa ylösalaisin. Silmät kiinni Sohvi näytti niin keskittyneeltä, ettei Ninni uskaltanut heti sanoa mitään. Yhtäkkiä Sohvi räpäytti silmänsä auki ja tuijotti Ninniä suoraan silmiin.

”Kävin tosi kaukana”, Sohvi selitti tukahtuneella äänellä.

”Ai. Missä? Sä kuulostatkin vähän oudolta”, Ninni tiedusteli samalla kun kömpi istumaan ja alkoi etsiä vaatepinosta sortseja.

Sohvi laskeutui alas ja kääntyi oikein päin istumaan.

”Jossain toisella tasolla, tiedätkö?” Sohvi jatkoi kuulostaen taas itseltään, mutta salaperäiseltä.

”Ööö...en”, Ninni myönsi ja tuumi, olikohan Sohvilla uusi harrastus. Keltainen toppi päälle vielä ja hän oli valmis aamupalalle. Järkyttävä nälkä!

”Mun äiti harrastaa joogaa. Ja sit se joskus...tota...levittoi.”

”Mitä se tarkoittaa?” Ninni kyseli samalla kun nopeasti peitteli sängyn päiväkuuntoon.

”Noo...se niinku...”

Ninni nappasi kännykän yöpöydältä ja surffasi nettiin. Wikipedian mukaan ’levitoida’ tarkoitti ilmassa leijumista.

”Häh? Ai sun äiti leijuu ilmassa?” Ninni ihmetteli hihitellen.

”Mitä?! Eieiei...kun se, mitä se nyt oli...MEDITOI”, Sohvi muisti vihdoin. ”Se siis mietiskelee. Mäkin meditoin äsken. Se on tosi siistiä.”

”Ai. Onks se pakko tehdä pää alaspäin?” Ninni kysyi ja lähti alakertaan Sohvi perässään.

”Höh, no ei. Sitä paitsi se on ehkä vähän tylsää. Oikeastaan mä mietin äskenkin vaan, mitä jäätelöä me tänään syödään ja mennääks me uimaan.”

”Arvasin”, Ninni naurahti.

Samassa tytöt olivat jo keittiössä, missä Ninnin mamman kuuluisat leivät ja piirakat odottivat liinan alla myöhään herääjiä.

”Huomenta tytöt!”

”Huomenta”, tytöt toivottivat yhtä aikaa.

”Mie jo oottelinkii teitä, ku miul oli täs läjä just paistettui lettui ni aattelin, että varmast tahotte. Käykää pöytää, mie

laittelen siihen vähän teille aamupallaa”, mamma höpötti ja katosi ison jääkaapin oven taakse tyttöjen hymyillessä autuaasti toisilleen. Mamman herkkuja ei voittanut kerrassaan mikään!

Mitä jos tavallinen vintti kätkeisi sisäänsä kokonaisen maailman?

Ninni ja Sohvi eivät aavista, millaiseen seikkailuun joutuvat löytäessään Ninnin isovanhempien vintiltä lukitun oven. Ateljee, salakäytäviä ja outo, loputtomalta tuntuva tila, jossa jokainen ovi johtaa uuteen arvoitukseen, vievät heidät lopulta nukkekotiin, jonka Ninni on nähnyt unessaan - mutta onko se vain lelu vai portti johonkin suurempaan?

Nukkekodin avoimesta ikkunasta avautuu näkymä, joka ei kuulu tähän maailmaan. Pian tytöt huomaavat olevansa paikassa, jossa aika kulkee omia polkujaan ja peilit näyttävät enemmän kuin pelkän heijastuksen. Kuka on salaperäinen Maria, joka tuntuu tietävän heistä enemmän kuin pitäisi? Miksi vintin ovi sulkeutuu aamunkoitteessa? Pääsevätkö Ninni ja Sohvi koskaan takaisin omaan maailmaansa? Seikkailu on alkanut.

Nurinperinpeili on kiehtova tarina täynnä taikaa, mysteereitä ja ystävyyttä. Se jatkaa Etsivätoimisto NPS:n huimia seikkailuja, joissa arki ja yliluonnollinen kietoutuvat yhteen jännittäviksi ja unohtumattomiksi kokemuksiksi.

BoD

9

789528

094821